

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki H. A.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. AYŞEGÜL ECER - 38586 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : Gazze'ye gemilerle yardım götürüleceğini basından ve internetten duydum. Bunun üzerine biz Sarayburnu'ndan 22 Mayıs 2010 günü Mavi Marmara adlı gemiyle yola çıktık. 25 Mayıs 2010'da Antalya limanına vardık. Buradan diğer yolcuları da alarak Gazze'ye doğru yola çıktık. Konu ile alakalı bildiklerimiz, Kıbrıs açıklarında diğer yardım gemileriyle buluşup Gazze'ye doğru yola çıkacaktık. Antalya' ya vardık, yolcuları aldık ve yola çıktık. Ben geminin ön tarafına yakındım, bundan dolayı geminin burun tarafına çıktım. Sonra sirenler çalmaya başladı, bu arada yanımda gemi personelinden bir kaç arkadaş vardı, onlara Gazze'ye ne kadar uzaklıktayız diye sordum, bana dedikleri 75 mil idi. Kendi aramızda burada bize müdahale edemezler, daha uluslar arası sulardayız diyorduk ki, İsrail'e ait olduğunu bayraklarından anladığımız hücum botları görmeye başladık. 7-8 tanesini gözlerimle bizzat gördüm. 2 tane de büyük savaş gemisi vardı. Benim bulunduğum tarafa bir hücum bot yaklaştı. İçinde ellerinde silah olan 12-13 asker vardı. Birinin elinde büyükçe bir kanca gördüm. Bu arada, helikopterler üstümüzdeydi. Sonra silah ve bomba sesleri duymaya başladım. Benim gördüğüm 30-40 taneye yakın ses bombası atıldı. Nerden geldiğini anlayamadığımız metal parçaları insanların vücutlarına saplanmaya başladı. Sonra kaptan köşkünün olduğu bölümden bize ateş ettiklerini gördüm. Kaptan köşküne doğru baktığımda yüzleri maskeli, ellerinde büyük silahlar bulunan siyah giyimli İsrail askerlerini gördüm. Yanımda yaşlı bir amca vardı, ayağına mermi geldi, ayağından kan fişkırmaya başladı. Sonra gemi hoparlöründen anons yapıldı. Çok sayıda yaralı ve ölülerimiz var, herkes içeriye girsin dendi. İçeri girdiğimde kantinin yanında yerde yatan 8 kişi gördüm. Danışma bölümünün oraya doğru gittiğimde 5 yaralı da orada gördüm. Sonra arka salona doğru gittim, orada ise üzeri örtülmüş yerde yatan insanlar gördüm. Daha sonra eşyalarımın bulunduğu geminin ön tarafına doğru gittim. Teslim olma esnasında pasaport dışında herhangi bir şey almamıza müsaade etmediler. Gemiden dışarı çıkarırken kapıdaki koridorda İsrail askeri gözümün içine baka baka bana 3 kez "one minute" dedikten sonra ellerimi arkadan sert bir şekilde plastik bir kelepçeyle bağladı. Sonra bir İsrail askeri nezaretinde dış güverteye götürüldüm. Orada insanlar diz çökmüş vaziyette duruyorlardı, beni de onların arasına yerleştirdiler. Her zaman bir kaç İsrail askeri ellerinde uzun namlulu silahlarla bizim gözümüzün içine bakıp ellerini tetiğe götürerek korkutmaya çalışıyorlardı. Biraz kımıldasan arkanı dön ellerine bakacağım diyerek bağıyorlardı. Bu arada tam tepemizde bir helikopter 5-6 saattir dolanıyordu. Bu sebeple şiddetli bir rüzgar ve nem herkesi ıslatmış ve üşütmüştü. Tuvalet ihtiyacı olanlara hakaret eder gibi davranıyorlardı. Birbirimizle konuşmamıza da izin vermiyorlardı. Uzun bir süre bu şekilde tutulduktan sonra bizi aşağıdaki salonlara indirmeye başladılar. Sonra gemi hareket etmeye başladı, bu esnada namaz ve yemek ihtiyaçlarımızı gideremedik. Gemideki bayanların sadece su dağıtmalarına izin veriyorlardı. Akşam saatlerinde geminin bir limana

yanıştığını gördüm. Bu arada kelepçelerin sıklığından rahatsızlıklarını dile getirenlerin kelepçelerini daha çok sıktıklarını görünce ellerime kramp da girse kelepçeyi gevşet diyemedim. Limana yanaştığımızda hava kararmaya başlamıştı. Yani sabah erken saatten buyana ellerimiz kelepçeliydi. Sonra gemidekileri ikişerli şekilde gemiden çıkartmaya başladılar. Limanda büyük çadırlardan oluşturulmuş toplama kampı gibi bir yer vardı. Burada bilgisayarlar, masalar, çalışan insanlar vardı. Bir masanın yanına beni oturtular. Türkçe bilen biri vardı, Türkçe bir metin gösterdi fakat aynı yazının İbranicesini imzalamamı söyledi, ısrar etti fakat ben reddettim. Burada parmak izimi aldılar , fotoğrafımı çektiler, beni cezaevi aracına bindirdiler. Camlarında demir parmaklıklar olan otobüs gibi bir şeydi. Sonra cezaevine vardık. Bizi koğuşlara soktular, bu zaman zarfında askerler bize bağırıyor, hakaret ve küfür ediyorlardı. Ben iki kişilik bir koğuşa düştüm. Tuvalet girdiğimde buranın tamamen tıkanmış, insan dışkuları agzına kadar taşmış vaziyette olduğunu gördüm. İçerde çok şiddetli kötü bir koku vardı, gardiyan gibi duran adama seslenip tuvaletteki probleminden bahsettiğimde bana, başka yerin olmadığını, mecburen burada kalacağımı söyledi. Hücrede kaldığım zaman zarfında tuvalet ihtiyacımı gideremedim. Öğleden sonra verilen on beş dakikalık arada salondaki tuvaleti kullanabildim. Koğuştayken devamlı birileri gelip bakıp gidiyorlardı. Ayrıca hücrede ve tuvalette kameraya benzer göz gibi bir şey vardı. Sonra gece saat 01.00-02.00 hepimizi kaldırdılar, sabaha kadar herkesin buradan gideceğini söylediler. Telefon ihtiyacımızı dile getirmemize rağmen izin vermediler. Cezaevi yeni yapıldığı için inşaat ve moloz temizliğini bana yaptırıldılar. Kaldırılmamızdan yaklaşık 3-4 saat sonra bizi cezaevinden çıkarıp yine bir otobüse bindirdiler, sabah 09.00 gibi havaalanına doğru yola çıktığımızı söylediler. 3-4 saatlik bir yolculuktan sonra havaalanına geldik, tüm bu zaman zarfında devamlı surette gözle taciz ve hakaretler devam etti. Bu arada gemide kalan değerli eşyalarımızdan hiç bir haber de yoktu. Benim çantamda “üç bin dolar para ve kredi kartlarım” vardı. Bunlarla alakalı hiçbir şey söylemediler, havalanana üzerimde sadece pasaportla geldim ve uçağa bu şekilde bindim. Saat 00.00 civarıydı uçağın havalanma saati ise 02.00 civarıydı. Ben İsraili görevlilerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim. Dedi. .

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
06/07/2010